

Hier

ligt

de

waarheid

in

Oorsprong

Ius soli, ius sanguinis 9

Bilaterale akkoorden 10

Tasbih 11

Tussenin 12

Repatriëringsverzekering 13

Cognitieve dissonantie 14

Nalatenschap 15

Solipsisme 16

Tussenruimte

Ontwaking 21

Wacht 22

Ongevraagd 24

Verloren vrijdag 25

Een vleugje vannacht 26

Zolang de storm gaat liggen 27

Enkel nog nu 28

Japanse duizendknoop 29

Tweeëntwintig 30

Zoals een vreemde 31

Wat ik achterlaat 32

Verjaardagstaart 33

Tussen hoofdletter en punt 34

Het besef dat donker

ook licht is 35

Verzet

Sneeuwtapijt 39

Eerst zal het pijn doen 40

De wetten van de thermodynamica 41

Tussen schemer en dageraad 42

Thuis is een tijd 43

Metronoom 44

Fotowedstrijd 46

Feestgedruis 47

Aardverschuiving 48

Tot niets 49

National Geographic 50

Nieuwe taal 52

Apartheid 53

Doornen 54

Ius soli, ius sanguinis

Vroeg of laat valt de vraag:

Ik zal nooit zoals mijn ouders zijn.
Mijn geschiedenis begint in valleien van verharde paden
die zich vormen langs witte onderbroken lijnen.
Mijn bloedrecht mengt zich met wijn voor elke gelegenheid.
Mijn neuronen vormden verbindingen onder geloof in een overheid
en ik groeide op met kleuren benoemen we wel, maar zien we niet.

Ik zal nooit zoals mijn burens zijn.
Mijn oorsprong wortelt in warm zand,
in rode berg- en vingertoppen.
Mijn stem is ontstaan door kettingbotsingen
van huigklanken en medeklinkers.
Mijn neuronen vormden verbindingen onder geloof in goddelijkheid
en ik groeide op met: kleuren benoemen we niet, maar zien we wel.

Waar kom jij vandaan?

Bilaterale akkoorden

Vandaag werd gebouwd op de ruggen van mijn vaders,
door de ruimte die mijn moeders toestonden
in hun eeltige palmen, in de schrale stilte van hun taal.
Als pijnstillers verbrijzelen ze toebedeelde adjectieven
bij een rijkelijk avondmaal.
Op het tafellinnen blinkt roomwit porselein
en liggen meer vorken dan er mensen zitten,
alsof vooruitgang betekent dat er geen schijn van oorsprong mag zijn.

Ik ben het kind van arbeid,
de verankering van een vergankelijk bezoek.
Ik ben de botsende verhalen,
plagieer vervreemde werelddelen,
leg ongedesemde geschiedenis op mijn tong
en hoop dat ze mijn lichaam wordt.

Mijn essentie rijpt als seizoensgebonden gewassen,
laat roetzwarte sporen na,
breit zich met fijne garen rond mijn twijfelende ledematen
tot het zich in mijn beenderen heeft verankerd.
Zo geruisloos als verboden woorden
is op de plaats waar hoop is ontsproten,
ook stilaan een einde geboren.